

Skoleinspektør Jacobsen.

—
Et Jubilæum.

1893 — 15. Maj — 1918.

—
Naar Flagene den 15. Maj i Aar
gaar til Bejrs paa vore kommunale
Skolers Flagstænger, bør Exemplet
følges af Hjemmene rundt om i
Byen, hvor man er saa heldig at
have en Flagstang. Thi Skolein-
spektor Jacobsens Jubilæum tør,
om ellers n o g e t Jubilæum, paa-
regne netop Hjemmenes levende
Deltagelse.

Der er den Dag hengaet 25 Mar, siden Chr. Jacobsen efter 22 Mars Lærervirksomhed i Roskilde, de sidste 10 Mar desuden som Skoleinspektør dér, kaldedes til Inspektør ved det kommunale og private Skolevæsen i Horsens og til Overlærer ved vor kommunale Borgerstole. Og som Horsens By i dette kvarte Aarhundrede har gennemløbet en rig Udvikling paa alle Omraader og faaet sit Indbyggerantal meget betydelig forøget, saaledes har dette maaste endog i særlig Grad været kendeligt paa det kommunale Skolevæsens Omraade. Og Frugten af Skolens Gerning fornemmes først og fremmest i Hjemmenes Liv.

Horsens Skolevæsens Historie i disse 25 Mar er jeg ikke i Stand til at skrive. Men den burde egentlig skrives ved denne Lejlighed, bl. a. fordi det vilde blive en meget

Lærerig Skildring af et ualmindelig kyndigt, retsfindigt og omsigtsfuldt Administrationsarbejde, hvor Skoleinspektørens faste og rolige Haand spores fra først til sidst. Byraad, Skoleudvalg og Skolekommission har skiftet adskillige Gange i disse 25 Aar; men Skoleinspektøren har tjent støt under dem alle og til deres fulde Tilfredshed; han har repræsenteret Sammenhængen i Udviklingen og den solide Sagtyndighed. Han har været som Departementschefen, der bliver og gør Arbejdet, medens Ministerierne gaar al Rådets Gang. Og han har med den tro Husholders Omhu forstaaet at forlige Hensynet til Skolens Tarv med det til Borgerkabets Pengepung. Og naar — hvad jo har kunnet hænde — den sidstnævnte Faktor har vist sig lidt for umedgørlig, har Skoleinspektøren med den Kærlighed til Gerningen, som gør opfindsom, udfoldet lige saa megen Snildhed som Utrættelighed i at manøvrere med alt for overfyldte Klasser og alt for faa Klasseværelser, indtil virkelig det hele flappede.

Ikke mindre Fortjeneste har Skoleinspektøren indlagt sig, naar det gjaldt at knytte nye Lærerkæfter til Byens Skolevæsen. Horsens tør vistnok rose sig af at være endogsaa fortrinlig udrustet i saa Henseende. Skoleinspektøren har i dette været Skolekommissionen en meget værdifuld Raadgiver. Og atter her har han vidst at forene Hensynet til Skolens Tarv med Hensynsfuldhed overfor Ansøgere, som hørte til Byens egne Børn. Overhovedet har det kommunale Skolevæsens Lærere og Lærerinder Grund til at glæde sig over den kyndige Interesse og den uskrømte og forstaaende Bølvilje, hvormed Inspektøren omfatter dem og deres Arbejde og altid er rede til at træde retsindig i Skranken for dem, enten det er deres Gernings faglige eller økonomiske Side, der bringes paa Tale.

I særlig Grad har Skoleinspektøren naturligtvis funnet præge Borgerstolen, hvis Overlærer han er. Horsens kommunale Borgerstole er — til Trods for de ingenlunde ideelle Forhold, hvorunder den bor til Huse — en Mønsterstole, baade hvad Undervisning og Disciplin angaar. Det er gennemgaaende en ublandet Glæde at have med Borgerstolens store Dreng og Piger at gøre, som vi f. Ex. lærer dem at kende i Konfirmationsalderen. Hjemmene og Skolen deler ligelig Æren herfor. Og for Skolens Part maa atter Lærerpersonalet dele halvt med Overlæreren. Thi han er ikke blot en god Chef, men tillige personlig en ypperlig Lærer, til hvem Børnene ser hen med Tryghed og Hengivenhed.

Skoleinspektør Jacobsen, der fødtes i Svendborg den 7. December 1849 i et velstillet Sømandshjem — hans Fader var Skibskaptajn — har gennemgaaet en alsidig og grundig Uddannelse til sin Gerning, idet han først blev Student, dernæst tog Lærereksamen fra Slaarup Seminarium (1869) og endelig — under sin Lærergerning i Roskilde — blev cand. phil. Han hører aabenbart til de lykkelige Mennesker, som er kommen paa deres rette Hylde. Han er Skolemand med Liv og Sjæl — og helt igennem præget af sin Livsgerning. Hvor i Verden man saa mødte ham, vilde man intet Øjeblik være i Tvivl om, at her stod man overfor „Skoleinspektøren“. Men dette betyder ikke, at han er bleven slugt af sin Gerning. Han er aldrig ophørt at være Akademikeren med det omfattende Interessfelt og Mennesket med det levende og varme Hjerte. Horsens By har meget andet at vide ham Tak for end hans Skolegerning. Her skal blot mindes om hans værdifulde Indsats i Arbejdet for de hjemløse Smaa børn gennem Horsens Plejehjemsforening, hvor det lille smukke Optagelseshjem paa „Borgmesterbanken“ staar som et blivende Minde om Skoleinspektørens humane Initiativ, økonomisk set navnlig en Frugt af den Børnehjælpsdag for en Del Aar

siden, hvor den alvorlige og regel-
 rette Skolemand for en Gangs
 Skyld fik den hele Stad til at slaa
 sig løs i det muntreste Karneval.
 Eller tænkt paa hans Arbejde i Me-
 nighedsraad, i Kirkestyrelse og de for-
 stellige kirkelige Udvalg, for Afsløs-
 ning af Accidensoffer og Udvidelse
 af Kirkegaard med tilhørende Byg-
 ning af Vigkapel — og andet lig-
 nende. — Børnehjælpsdag og Vig-
 kapel — dermed turde — spøgende
 sagt — Grænserne for Skoleinspek-
 tørens Interesseomraade være af-
 stullet. Og de Grænser tyder ikke
 paa Snæverhed. Men disse uden-
 oms Interesser har aldrig gjort
 Skaar i hans Samvittighedsfuldhed
 overfor hans egentlige Livsgerning:
 Skolen. De har derimod sikkert
 bidraget til at bringe Friskhed,
 videre Horisont og sund Menneste-
 lighed ind i den daglige Færden
 mellem Lærerpersonale og Børn.

Dg til hine mere almene Birkshomheder har den solide Skolemand til Gengæld medbragt den administrative Dygtighed, den Ordenssans, kort sagt: den Skolens Tugt, som ganske naturlig har bevirket, at han ogsaa her blev Chefen, der satte os andre i Arbejde, — for saa vidt som han da ikke selv trak Læsset ganske alene.

Skoleinspektøren blev i 1909 Ridder af Dannebrog. Det var ikke mere end rimeligt. Om han paa sin Jubilæumsdag faar et Dbm. at føje til sit R. af Dbg. ved jeg ikke. Men jeg er vis paa, at han faar en stor og hjertelig Tak fra sin By og sin Skole, som han har tjent saa tro, og mange venlige Tanker og Ønsker fra talrige Hjem, baade fra Forældre og tidligere Elever, trindt om i vor By og vort Land. Gid han endnu længe maa eje Kræfter til at lede vort kommunale Skolevæsen og styrke dets Traditioner, baade hvad angaar den faglige Dygtighed og den gode danske og kristelige Mand, som præger hans egen Personlighed.

T h o r d u r T o m a s s o n.